

VOSELSKÉ LISTÍ

ČÍSLO 11 / ZÁŘÍ 2022

Vážení spoluobčané, milí sousedé, přátelé,

toto číslo vychází téměř v termínu voleb do obecního zastupitelstva (a v termínu naší svatováclavské pouti), slušelo by se tedy zhodnotit závěrem toto končící volební období. Začnu prostým výčtem větších projektů, zrealizovaných v posledních čtyřech letech. Výstavba nové hasičárny, rekonstrukce komunikace v zastavbě K Čertíku, stavba Altánu Pod Kaštany, vybudování tůně zachycující vodu z Eliášovy štol, chlebová pec a mnoho společenských akcí v kulturním programu obce, nově i včetně společného pečení. A daly by se jmenovat i projekty, na které se zatím nepodařilo za-

jistit financování, a problémy, které se nám nepodařilo vyřešit. Zhodnocení bych však raději nechal na vás, sousedech – voličích. Svůj názor můžete projevit na každém zasedání zastupitelstva a také v nastávajících komunálních volbách.

Rád bych se ale s vámi na tomto místě podělil o anabázi, která provázela přípravu projektu a samotnou stavbu pece na chleba. Tato anabáze je popsána a také uschována pro budoucí generace v základech samotné pece.

Myšlenka společného pečení chleba v sobotu dopoledne někde na návsi, třeba u zdi staré ko-

várny, vznikla již někdy před patnácti lety, kolem roku 2005. Inspirací byly pece v centru vesniček v Itálii a v Řecku, později také opravená pec v Lenoře a velký zájem o produkty v ní upečené. V sobotu ráno by se zatopilo a dopoledne by se sešli sousedé a sousedky posedět a popovídat a přitom by se upekly jejich chleby či buchty doma připravené. Později jsem zjistil, že moje představy byly velice naivní. I představa, že si každý doma připraví do ošatky svůj chléb a přijde si ho společně s ostatními upéct, vzala za své.

Pečení chleba v Úsilném se totiž samo nabízelo a byl by hřích této příležitosti nevyužít. Máme v obci dva sousedy, odborníky, kteří celý život zasvětili pekařskému řemeslu. O pečení chleba jsem se tedy dozvěděl alespoň základní informace a s jedním z nich jsme jeli na výzvědy do Česnovic, kde si jeden nadšenec postavil velkou chlebovou pec.

V roce 2017 se začalo projektovat Komunitní centrum Pod Kaštany, dnes nazývané Altán Pod Kaštany. V té době se naskytla možnost získat dotaci právě na komunitní centrum, proto jsme museli upustit od původního záměru – zřídit uvnitř pikopivovar s využitím vody z Eliášovy

štol (mimořádně tato voda byla odborníkem doporučena pro vaření voselského piva), který by se dal v sezoně jednoduše překloupit na obecní pálenici. Ale základová deska na budoucí komunitní chlebovou pec v projektu zůstala.

Na podzim roku 2020 to začalo. Zkuste v republice najít projektanta funkční chlebové pece. Zkuste najít „pecaře“, který nám tu pec postaví! S pomocí přátel a internetu jsem jako prvního oslovil odborníka až ze vzdálené Aše. Ten přijel právě na silvestra a nejprve se korunoval na jediného a nejlepšího stavitele chlebové pece v republice a v německém příhraničí. Získali jsme sice mnoho důležitých informací a dokonce jsme dostali jeho odbornou knihu o stavbě pecí. Projekt a cenovou nabídku nikoli. Dalšími oslovenými pak byli kamnáři se zkušenostmi se stavbou pece například z Plzně, Kovářova, Volar, Protivína, Krumlova i Třeboně. V té době se také původní představa multifunkční pece s udírnou, grilem na selátko, plotnou na souběžné vaření guláše a troubou, dle doporučení odborníků, zredukovala na pouhou kvalitní chlebovou pec. A kruh se uzavírá, posledním osloveným je mladý kamnář ze sousedních Hůr, který má zkušenosti s rakouskými rodinnými pekařskými firmami i s jejich moderními materiály – Viktor Valas. Krásné prefabrikáty pecí s nádherným kovářským, které se jenom posadí na připravený fundament nás sice na první po-

hled uchvátily, ale když jsme zjistili, že jsou to pece pouze na pizzu a maso, tak z toho nebylo nic. Ale Viktor se nevzdává. V té době vstupuje na scénu pan Augustin Sobotovič, úžasný člověk, který rozjel pečení v Lenoře a byl u opravy tamní pece. Byl a je velice vstřícný a velice nám pomohl a poradil. Dokonce v době těsně postcovidové na jaře 2021 přijel do Voselna i s manželkou na konzultaci s našimi pekařkami a objasnil nám, co nás čeká. Dohodl se s panem Valasem na spolupráci při stavbě pece a nadchl se pro naši společnou myšlenku.

V mezidobí jsme byli okouknout právě pečení ve volarské peci pod vedením pana Sobotoviče, ale také pečení v peci ve Velešíně. Viktor Valas to vše sledoval, aby zjistil, nejenom jak vypadá vlastní

pec, ale jak se obsluhuje, jak se roztápí a jak se v ní peče.

A teď už šlo vše ráz na ráz. Pan Sobotovič nám zprostředkoval projekt volarské pece, který jsme společně upravili pro naše podmínky a dle svých pekařských zkušeností doporučil některé vychytávky, a Viktor Valas během podzimu a zimy 2021 pec vytvořil. Nebyly sice dodrženy historické postupy a použity původní materiály, jako staré, tvrdě pálené cihly a izolační a akumulární vrstva z drčeného skla, přesto dle slov pana Sobotoviče je naše pec nejlepší v celých Čechách, ve které měl možnost péci.

Pan Sobotovič je uchvácen obrovským zájmem sousedů a především pekařek o společnou práci, drží nad námi ochrannou ruku, dokonce nám věnoval 200 kg

Foto: Stanislava Wróblová

Pekař Viktor Valas zazdíł schránku s listinami a s dopisem příštím generacím do soklu pece, září 2021

Foto: Stanislava Wróblová

Společné sousedské pečení, červenec 2022

mouky a je ochoten kdykoli přijet. Tím rozptýlil mou obavu při prvním kontaktu, kdy jsem chtěl požádat o zaučení pečení alespoň jedenkrát, případně dvakrát. Je právě s podivem, že do Volar, kde peče několikrát do roka při velkých akcích, si musí přivést veškerý materiál, vybavení a dokonce i pomocníky.

První pečení s panem Sobotovičem jsme absolvovali letos, týden před Velikonocemi, bez účasti veřejnosti. Také z obavy o výsledek. Ale povedlo se. „Naostro“ s panem Sobotovičem i s pozvanou veřejností se peklo hned týden po Velikonocích. Při oficiálním spuštění provozu zde došlo i k dojemnému požehnání pece fará-

řem Thomasem von Zavrelem. V červenci a v září jsme pekli bez účasti našeho učitele. Naši nadšenci si to chtěli zkusit a taky si ověřit, že to dokáží sami. Což se potvrdilo a opravdu s obrovským úspěchem. Ale na sobotu 8. října dopoledne před prvním Dnem piva ve Voselnu jsme pana Sobotoviče už nemohli odmítnout a těšíme se na jeho hodnocení.

A ještě dovětek – myšlenka mít ve Voselnu chlebovou pec neměla zdaleka podporu celé veřejnosti, ani stoprocentní přesvědčení zastupitelů. K čemu to vlastně bude...??? Ale když jsme všichni zjistili, že nejde jenom o chleba, ale že nejprve se peče bílé pečivo – křupavé houstičky a česnekové

placky, pak chleba (dvě, možná v naší skvělé peci půjdou i tři várky), potom buchty, mazance nebo vánočky a nakonec maso, pomalu pečené... A znalci nedají dopustit na zvolna upečenou svatomartinskou husu! Tu jsme zatím ještě nevyzkoušeli. Zdá se, že veřejné mínění se pozitivně změnilo a zájemců přibývá.

A ohlasy zvenčí dokládají pravdivost přísloví, že doma není nikdo prorokem... Zájem o prodej produktů z takovéto pece by byl z blízkého i širokého okolí obrovský. Ale provozem pece v komerčním režimu bychom ztratili to podstatné, proč pec vlastně vznikla...

• Pavel Kašpárek, starosta

Foto: Stanislava Wróblová

Nezmeškejte 1. Den piva ve Voselnu!

Možnost ochutnat na jednom místě různé druhy piv nabízí nová obecní akce.

Když se u nás daří přehlídce vína, proč v prostoru komunitního centra Altánu Pod Kaštany neuspořádat po vzoru Dne vína i pivní festival? Vinaři z Moravy k nám přijíždějí už šestým rokem. Podobnou tradici by mohla získat i nová obecní akce věnovaná pivu.

Pro 1. Den piva ve Voselnu jsme vybrali termín 8. října, čtrnáct dní po naší svatováclavské pouti. Zůstane postavený velkokapacitní stan, který poskytne návštěvníkům příjemné zázemí. V Altánu bude živo už od rána, kdy se roztopí obecní pec a zadělá těsto. Dopoledne pak začne veřejné pečení chleba, housek, česnekových placek, buchek a možná i masa, které se později budou prodávat jako občerstvení k pivu.

Začátek Dne piva je naplánován na 13. hodinu. Obec objednala pivní džbánky s cejchem 3 dcl jako

degustační skleničky s logem akce.

S nimi pak bude možno obcházet jednotlivé stánky a ochutnávat různé druhy i značky piv, uvařených převážně v jihočeských pivovarech.

Z Chotovin u Tábora přijede Zámecký minipivovar Mayzus, který

v největší tuzemské degustační soutěži Mezinárodní pivní festival České Budějovice získal v roce 2017 hlavní cenu Světovou pivní pečť.

Pivovar Hluboká nabídne své ležáky Melichar a Kašpar a také Hlubockou pivní pálenku. Na čepu budou i piva z Podblanického pivovaru Špácal i od dalších pivovarníků. K tanci a poslechu zahraje českobudějovická bigbítová kapela Sharpers.

– sw

Voselnem projížděly veterány

Druhý zářijový pátek, těsně před uzavěrkou Voselského listí, projelo vpoledvečer během více než dvou hodin přes náves směrem na Hůry 158 posádek z jedenácti zemí. Trasa 13. ročníku soutěže South Bohemia Classic, která patří mezi největší tuzemské veteránské akce, vedla letos i přes naši obec. V nevlídném deštivém počasí byly k vidění legendární značky Bentley, Jaguar, MG, Triumph, Mercedes-Benz, Porsche, Maserati atd. Nechyběl ani tento druhý nejstarší automobil soutěže – anglický vůz Wolseley Hornet Special z roku 1933.

Foto: Stanislava Wróblová

– sw

Augustin Sobotovič: Pečení chce lásku, sílu, cit a srdíčko

Dlouhá léta pekl Augustin Sobotovič v historické peci v Lenoře, kam se na voňavé dobroty sjížděly davy turistů. Pro nápad postavit ve Voselnu komunitní pec se nadchl a stal se nejen rádcem, učitelem, ale i velkým pomocníkem při následném pečení. Stal se naším váženým pekařským guru.

Augustin Sobotovič – dvaosmdesátiletý učitel našich pekařek

Jak se vám peklo v naší nové peci? Jak cítíte její teplo?

To teplo mne zaujalo. Už při prvním setkání se starostou a pekařkami v březnu loňského roku u vás v hasičárně. K Úsilnému jsem získal zvláštní vztah. Zaprve je to přístupem vás, Úsilenských ke mně a manželce. To si musím

sáhnout na srdíčko. A vůbec celý ten průběh úsilenského dění mne nabudil úplně jiným směrem než jinde. Při prvním pečení bylo vidět, že ta děvčata to dělají srdcem. Že je to baví. I to, že Radim (Lehečka) s Radkem (Doležalem) a děvčata okolo to při dalších pečení zvládli beze mne

už několikrát. Kvituji to s velkým uznáním.

Ale to je díky vám, že jste nás to naučil...

Ne, to není mojí zásluhou. To je i tím, že jste do toho dali to, co tam patří. Všude mockrát dostávám otázku, co všechno pečení

chce – chce lásku, sílu, cit a srdíčko. A je vidět, že lidé u vás to do pečení dávají.

A dá se ta alchymie tvorby těsta a pečení naučit, anebo to v těch lidech musí trochu být?

Musí mít o to zájem – to je ta láska, cit... Lidé k tomu musí mít chuť a vzít to za své. Ne, že jen vezmou kvásek, čtrnáct dní schovaný v lednici, který je napůl nebo úplně mrtvý... U vás se lidé tomu opravdu věnují. Už při prvním pečení s nimi to byla paráda!

Při prvním pečení bylo prvenství více. I pecař stavěl takovou pec poprvé. Postavil ji dobře?

Určitě! Skláním se před Viktorem, že dal na moje rady. Sondoval i jinde. Dal věci dohromady a udělal z toho krásnou funkční pícku! Byl jsem teď u jedné pece u Prahy a přístup byl děs a hrůza. Vaše pec krásně drží teplo.

Pan farář požehnal pec, vám a pecaři dal také požehnání. Jaké jste měl v tu chvíli pocity?

To byl pro mne velice hluboký zážitek, který mne dojíká ještě dneska. Dojíká mne přístup pana faráře, nejen požehnání. Jsem trochu věřící, nejsem neznaboh. Jsem člověk, který trochu v něco věří, není to hmatatelné. Je to duchovno, které má velkou sílu.

Co kdybychom to porovnali s pecí?

Ano, v ní je duchovno ukryté.

Hlubocký farář p. Tomas van Zavrel požehnal naši pec

Požehnal také pekaři Augustinu Sobotovičovi a pecaři Viktoru Valasovi

Foto: Stanislava Wróblová

Jste vyučený pekař. I když jste pak pracoval v různých profesích, upekli jste spoustu dobrot. Co pro vás znamená ten okamžik, když vytáhnete chleba z pece?

Víte co, když vyndám pečivo z pece, ať jsou to placky, housky nebo chleba, koláče a cokoliv, ale vrátím se k chlebu, ten je základ. Když ho vytáhnete z pece a je pěkně vypečený, ne jen upečený, to nádhera! Když moje máma doma pekla chleba, vždycky mi říkala, že pec se musí napřed vyležet na uhlících a chleba se pak musí vysedět.

Vysedět?

Musíte ho nechat vysedět, aby se z něho vypařila přebytečná voda. Pak zvoní spodní kůrka, chleba

nebude žmolkový a bude mít správnou chuť.

Nejsme u nás ve Voselnu soběstační? Z kašny nám teče kvalitní voda a chleba si upečeme.

To ano. Musíte mít ale dřevo a mouku. A pak ty lidi. Všechno spolu souvisí.

A kdy k nám přijedete zase péci?

Přijedu osmého října na pečení při Dnu piva. Pan starosta mi říkal: Nebudete dělat nic, jen kontrolovat.

Takže nebudete mít ruce od mouky?

Já si je v těstě stejně namočím! Nebojte!

•Stanislava Wróblová

Půjčování knih je zdarma

Ještě nejste registrovaní čtenáři obecní knihovny? Stačí jen mít chuť číst.

Dvě obecní knihovny, která sídlí v obecním úřadě, jsou otevřeny každé pondělí od 17 do 19 hodin. Čeká na vás nejen 3525 knih, ale i milá knihovnice Ivana Marešová, která provoz knihovny převzala po svém dědovi Václavu Mrázkovi.

„Máme šedesát čtenářů, zhruba třetina jsou děti,“ říká Ivana Marešová. „Dospělí mají zájem hodně o krimi, detektivky, dobrodružné knihy, romány, rodinné ságy a životopisy. Dětem nejčastěji půjčuji především různé pohádky, příběhy, leporela a také povinnou školní četbu.“ Dodává, že čtenáři si mohou knihy vybrat nejprve doma z online databáze na webové adrese www.knihovnybudejovicka.cz. Pak si knihu mohou vyzvednout přímo v knihovně.

Čtenáři nemusejí vybírat jen ze stálého katalogu obecní knihovny. „Jednou ročně, zhruba na podzim, z Jihočeské vědecké knihovny pravidelně dostaneme

Děti ze školky si Noc s Andersenem v knihovně užily. Po programu pak přenocovaly u sebe ve školce

z Výměnného fondu knihy do zápůjčky.“ Jedná se o beletrii (česká současná, světová současná, thriller, krimi, detektivky, romány, rodinné ságy a další), naučné knihy (kuchařky, příroda, zahrada, zvířata, cestování, životopisy a jiné) a knihy pro děti (beletrie, leporela, tvůrčí knihy pro děti).

Obecní knihovna dostává od obce pravidelný příspěvek 30 000 korun na nákup nových knih. Knihovna přijímá i jakékoliv knižní dary. Čtenáři si v knihovně mohou posedět a přečíst si nebo vypůjčit domů různé časopisy. Půjčovně se neplatí.

Také letos v dubnu se uskutečnila u dětí oblíbená Noc s Andersenem.

„Naše knihovna patřila malým dětem z mateřské školky, které přišly se svými učitelkami. Děti si prohlížely různé knížky, četly se ukázky z knížek Josefa Lady, dostaly diplom, pohlednici Josefa Lady, časopis Mateřídouška a nakonec děti v mateřské školce přespaly. Noc s Andersenem se uskutečnila i v nové hasičárně. Větší děti si tam četly ukázky z knížek Jaroslava Foglara a řešily různé kvízy a hádanky.“

– sw

Knihovnice Ivana Marešová třídí knihy, které obci zapůjčila Jihočeská vědecká knihovna

Pohádkový les baví i dospělé

Nýdlovský les nad Voselnem se stal na jedno červnové odpoledne světovým.

Proměnil se v Pohádkový les – tradiční akci, která je každoročně součástí červnových Dětských dnů radosti. Realizační tým pod vedením Barbory Kubů zavedl děti tentokrát na cestu kolem světa. A to do slova.

Děti putovaly po jednotlivých stanovištích pojmenovaných po světadílech nebo ostrovech. Tam na ně čekali dospělí v kostýmech, kteří prověřili jejich fyzické dovednosti. Děti například házely kruhem na trny vzrostlého kaktusu, chodily po laně jako praví australští domorodci, skládaly z papíru origami a jedly z misky rýží hůlkami po vzoru Asiatů. Za splnění různých úkolů dostaly do svého cestovatelského deníku razítka.

Barbora Kubů (Hniličková) jako cestovatel Emil Holub

Radek Doležal jako Pavel Pavel, který rozhýbal obrovské sochy na Velikonočním ostrově

Indián Vít Drmota

Mimo stanoviště hledaly ještě cedule s vědomostními otázkami. Pokud je našly a dobře zodpověděly, vyšla jim správná tajenka – a sice Emil Holub. Slavného českého cestovatele v typické tropické helmě ztvárnila iniciátorka letošního tématu putování po světě. „Příprava nám trvala zhruba dva měsíce,“ uvedla Barbora Kubů, která s partou dalších rodičů připravila pro voselské děti poutavé odpoledne v přírodě. „Mám radost, když děti mají radost a Pohádkový les se jim líbí,“ naznačila největší odměnu pro organizátory. Téma na příští rok už má vymyšlené. Zatím je pochopitelně tajné, ale bude se líbit i dospělým. Jako letos!

– sw

Roman Večeřa (vlevo) a Jiří Smrž jako Mexičani

Jak se rozrůstá naše obec

Na letecké fotografii z května letošního roku je názorně vidět, jak přibývají především na okrajích obce nové a nové domy. Zahušťuje se i zástavba v různých prolukách.

Václav Mrázek do plánu obce nakreslil černou linkou lokality, kde průběžně od 60. let vznikala nová zástavba

Vzpomíná, jak pan Hrubý vymohl od svého táty parcelu za Podkaštaním, kde mají dnes Šulců políčko s vánočními stromky. Tam vzniklo hřiště. „Jako kluci jsme tam hrávali fotbal. Dlouho tam nevydrželo, dva tři roky. Pak jsme chodili do Nemanic, kde ho koncem války poničila bomba. Na jižní straně návsi žili Chrtů, říkalo se tam u Nýdlů. Dnes tam žijí Pourovi. Vedle nich Hrubých neboli Šafářů a pak Tájkoví a Kantorovi.“

Pamětník Václav Mrázek dodává, že kde dnes stojí nové domy, všude byly původně zahrady nebo pole. „Na Pláništích byly zase louky a faktem je, že každý rok skoro vždycky tam stála voda.“

K dnešnímu dni má naše obec 207 číslovaných domů a 508 obyvatel. Číslo popisné 207 má Altán Pod Kaštany a posledním, ještě nezaevidovaným občanem je Adámek Janošťák, který se narodil před několika dny – 13. září Karolíně (rozené Haladové) a Martinu Janošťákovým.

• Stanislava Wróbllová
ve spolupráci s Václavem Mrázkem

Nejstaršímu obyvateli obce – našemu bývalému dlouholetému obecnímu kronikáři a knihovníkovi Václavu Mrázkovi, byl v roce 1930 jeden rok. Úsilné v té době mělo ve svém katastru, do kterého náležela i část Nemanic a část Borku, celkem 92 domů s číslem popisným – z toho v Nemanicích bylo 21 budov se 148 obyvateli, na Borku v 6 domech žilo 35 obyvatel a v Úsilném stálo 65 budov a žilo zde celkem 413 obyvatel.

„Moji rodiče postavili dům, ve kterém žiji, v roce 1934. Táta koupil políčko a postavil barák dole pod Nýdlovským lesem. Dlouho jsme tu byli poslední, až v devadesátých letech se kolem nás začalo hodně stavět,“ říká Václav Mrázek.

„Velcí sedláci? V čísle jedna, kde bydlí dnes Jerhotů, bydleli Sukdolů,“ vzpomíná téměř 93letý Václav Mrázek. Dodává, že rolník Josef Sukdol byl od roku 1919 až do listopadu 1945 starostou.

„V čísle dvě žil druhý největší sedlák Šimek, ten vlastnil i hospodu. Šimek pak usedlost prodal Mrázům a Třeštíkům a odstěhoval do Světlíků. Číslo čtyři bývala vždycky pastouška. V nynějším obecním úřadu sídlila v přízemí obecní škola. Až teprve po roce 1990 se vybudovalo a zprovoznilo v budově patro. Statek, u kterého je nyní zahradnictví, patřilo Hrubým neboli Prokšům,“ popisuje náves z dob svého mládí.

1869	– 31 domů (s č. p.), 277 obyvatel
1900	– 45 domů, 425 obyvatel
1910	– 68 domů 541 obyvatel
1921	– 69 domů, 568 obyvatel
1930	– 92 domů, 596 obyvatel
1945	– 111 domů, 530 obyvatel
1950	– 111 domů 500 obyvatel
1954	– 68 domů (už bez částí Nemanic, Borku a Světlíku), 259 obyvatel
1970	– 69 domů, 264 obyvatel
1980	– 80 domů, 272 obyvatel
1991	– 99 domů, 292 obyvatel
1999	– 122 domů, 301 obyvatel
2001	– 118 domů, 316 obyvatel
2022	– 207 domů, 508 obyvatel

Voselno se stalo mým částečným osudem

O krásné obci Úsilné jsem se dozvěděl někdy ve druhé polovině roku 2011. Tenkrát již třetím rokem organizovala Nadace VIA soutěž „Starosta roku“.

Byl jsem tehdy aktivním spolupracovníkem této Nadace, a tak mě v roce 2011 zvolili předsedou devítičlenné poroty pro výběr „Starosty roku“. Nebylo to snadné – nejprve bylo vybráno pět finalistů z 222 obcí, mezi nimi byl i starosta obce Úsilné Ing. Pavel Kašpárek. Těch pět finalistů komise osobně navštívila. Návrh tehdy zpracovala místní občanka Jana Božková a podepsalo se pod něj 194 občanů. Jev nebyvalý.

S Janou Božkovou jsme se také setkali při návštěvě komise v obci. Pamatuji na to jako dnes. Potkali jsme se nedaleko místní kaple a tehdy jsem netušil, že se tato obec na mnoho let stane mým částečným osudem.

Nakonec to dopadlo tak, že komise pod mým vedením rozhodla udělit titul „Starosta roku“ právě Pavlu Kašpárkovi. Pamatuji se na to jako dnes – jeli jsme z Prahy autem, mimo jiné spolu s ředitelem Nadace Via panem Jiřím Bártou do Úsilného oznámit výsledek místním občanům. Setkání se konalo v tehdejší „Jedové chýši“ – v místní hospodě.

Ještě předtím mi nedalo, abych si o Úsilném nezjistil něco dopředu. Již tehdy jsem byl autorem desítek historických knih; díky událostem na sklonku roku 1989 jsem se mohl vrátit ke své profesi novinářské a k témuž jsem v roce 1989 založil nakladatelství a vydavatelství Moravská expedice, které funguje dosud a má na svém kontě vydaných 95 krásných a výpravných knih.

A tak jsem cestou z Prahy vyprávěl svým spolucestujícím zajímavé momenty z historie této obce. Ještě předtím bylo slavnostní vyhlášení výsledků soutěže v pražské Malostranské besedě. Když Jirka Bárta předával neformálně Pavlovi titul „Starosta roku“, zmínil se – k mému překvapení – o tom, že bych mohl něco říci (a v budoucnu snad napsat) o Úsilném (do roku 1924 Voselno). Takže jsem se volky nevolky stal dalším řečníkem slavnosti.

Od té doby jsme přátelé nejen s Pavlem, ale i s mnoha dalšími občany obce. A tak jako trvalá upomínka na titul „Starosta obce“ je již deset let nedaleko kaple kašna s oslíkem, z níž si místní i přesporní čerpají pramenitou vodu z obecní Eliášovy dědičné štol, pozůstatek to z dob těžby stříbra v Úsilném a okolí. Odtud pochází i symbol oslíka. Oslů bylo používáno při těžbě stříbrné rudy.

Nu, a rok poté, 10. září 2012, jsme s přítelem Václavem Mrázkem napsali knihu Úsilné či Voselno? A nezapomněli jsme se v ní zmínit o nejstarší občance České republiky, rodačce z Voselna, paní Marii

Snímek z loňské návštěvy Voselna

Foto: Stanislava Wróblová

Petr Anderle (v pruhovaném vedle dlouholetého kronikáře Václava Mrázka) poseděl letos přímo u pece

Kráslové (1898–2008). A rok poté v září 2013 jsem napsal a vydal knihu „Dva kluci z Voselna“ o umělcích z Voselna Josefu Bartuškově (1898–1963) a Františku Hrubém (1916–1972). Mezitím jsem s přítelem Gerhardem Vocilkou napsal pro místní ochotníky divadelní hru „Poslední nevěsta“, která měla premiéru 28. září 2012 a byla úspěšně uváděna i v okolních obcích.

Nu, a později jsem byl hostem na mnoha obecních akcích a bývám jím vlastně až dodnes.

Od roku 2011 trávíme každoročně s manželkou dovolenou tradičně v Chlumu u Třeboně. Což je docela blízko. Vždy neopomeneme zajet do Úsilného. Manželé Renáta a Pavel Kašpárkovi jsou od té doby každoročními hosty křtů mých nových knih v Čeladné. Navštívili nás i několikrát v Chlumu u Třeboně.

A tak se stalo i letos, že jsme v létě přijeli do Úsilného. Pavel a manželkou a sousedy se pochlubili úžasným doplňkem Altánu Pod Kaštany, tedy s novou obecní pecí. Úžasná věc. Ženy z obce měly na co navazovat. Pečou již několik desetiletí.

Když si uvědomím, že je to již krásných jedenáct let, které jsem každoročně trávil v Úsilném (svého času mi obec udělila čestné občanství), tak mě nezbývá nic jiného než se těšit na další roky.

PS. Nyní píší další divadelní hru s názvem „Posel z nebes“, kterou jsem slíbil ochotníkům. Snad ji ještě v tomto roce dokončím.

• Petr Anderle

Naši hasiči se po roce dočkali nového auta

Při prvním slavnostním pečení v nové obecní peci letos v dubnu naši dobrovolní hasiči představili své nové auto Ford Custom. Přítomné děti hned vyzkoušely, jak se v něm sedí.

„Kvůli nedostatku čipů vlivem koronavirové pandemie jsme na něj čekali přes rok. Auto prioritně bude sloužit k dojezdu k zásahům. Lze ho využít i pro obec, třeba pro dopravu seniorů do divadla a k podobným příležitostem,“ upřesnil jeho využití starosta SDH Václav Jerhot.

Devítimístní automobil, který je částečně hybridní, má zabudovanou vysílačku a majáky. „V současné době nám slouží k přepravě dětí na hasičské soutěže. Dříve jsme je vozili složitě několika osobními auty. Za autem máme vlek, kam můžeme složit mašinu, další vybavení a zázemí,“ řekl Radim Lehečka, trenér nejmladších hasičů, který má spolu s kolegy na starosti jednadvacet dětí od čtyř do patnácti let. Děti se dělí na přípravku, mladší a starší žáky.

Děti ze soutěží v požárním sportu vozí ceny. Malí Ha-syčáci, jak se nazývají a mají název na dresu, se zúčastnili soutěží například v Roseči u Jindřichova Hradce nebo v Hamru u Chlumu u Třeboně. Ze sousední Libniče přivezli dokonce první cenu! – sw

Foto: Stanislava Wróblová

Nové hasičské auto představili Pavel Tříška (vlevo) a František Lenc

Letošní májku už konečně zdobila děvčata

Foto: Stanislava Wróbllová

Májka není jen symbolem lásky, plodnosti a mládí, ozdoba návsi je i jakýmsi strážcem obce. Po dvou předchozích letech, kdy nám pandemie koronaviru znemožnila společně v lese strom uříznout a pak mu oloupat kůru a oklestit ho, se konečně podařilo se sejít a z kmene obyčejného stromu z lesa vykouzlit na několik měsíců působivou přírodní dominantu návsi. Vršek májky místo dospívajících dívek zdobila navzdory tradici děvčata ze školy. I tak alespoň vystřídala zaměstnance obce, kteří vázali stuhy v předchozích dvou letech.

Hezké známky a hodně štěstí ve škole!

Před prázdninami předškoláci, od 1. září už děti školou povinné. První zlom ve svém dosavadním mladěnkém životě začínají v těchto dnech některé voselské děti. Před pár měsíci se s nimi hezky rozloučili ve zdejší obecní mateřské škole. Nyní už je čekají domácí úkoly a další školní povinnosti. Voselské listy přeje školáčkům vlídné a milé učitele, které je naučí všechno, co budou potřebovat ve svém dalším životě. Hezké známky a hodně štěstí ve škole! — sw

Foto: MŠ Úsilné

VOLBY do obecního zastupitelstva 2022

Redakce obecního časopisu Voselské listy pravidelně přináší názory a postoje zastupitelů. V tomto čísle jsme všem devíti zastupitelům, kterým právě končí mandát, položili tyto otázky:

- 1. Jak hodnotíte práci a fungování zastupitelstva, ve kterém jste nyní působil(a)?
A co se podle vašeho názoru současnému zastupitelstvu za čtyři roky činnosti povedlo?**
- 2. Proč jste se rozhodl(a) znovu kandidovat v dalším volebním období?**

A jak zastupitelé odpověděli?

Pavel Kašpárek

1. Zastupitelstvo se scházelo pravidelně v měsíčním intervalu, poslední zasedání v září bylo již čtyřicáté čtvrté v tomto volebním období. Účast zastupitelů, až na drobné výjimky způsobené nemocí, dovolenou či pracovní cestou, byla téměř stoprocentní. To svědčí i o zájmu a odpovědnosti zastupitelů k věcem veřejným. Každé zasedání obecního zastupitelstva je veřejné a oznámení o jeho konání je vždy mini-

málně týden předem zveřejněno na úřední desce. Ale účast veřejnosti na zasedáních byla nulová, když pomineme ohlášené návštěvy ke konkrétním bodům programu. To zase zřejmě svědčí o vaší důvěře ke zvoleným zastupitelům. Jednání se mnohdy protáhla, ale myslím, že ku prospěchu věci. Každý problém se podařilo vyřešit ve většinové shodě. Vyjmenovat, co se v tomto volebním období zastupitelstvu povedlo (nová hasičárna, nová komunikace, tůň, Altán Pod Kaštany, chlebová pec, kulturní a společenské akce včetně společného pečení...) by vydalo na samostatný článek, ale je třeba zmínit i to, co se zatím nepovedlo. Například vyřešit parkování v obci, zajistit prostory pro obecní sklad, postavit obecní saunu, omezit průjezd kamionů obcí... Ale není všem dnům konec.

2. Občas mě napadají, po třiceti dvou letech v pozici starosty, myšlenky na zasloužený odpočinek. Ale pozitivní ohlasy a podpora

mnohých sousedů jsou natolik motivující, že jsem se rozhodl ještě pokračovat. Obvykle se v takovéto situaci říká, že od rozdělané práce se neutíká. Faktem však je, že rozdělaná práce se najde při každém přelomu volebních období... Doba, která je před námi, nebude vůbec lehká. Jak pro zastupitele, tak i pro všechny sousedy. Nikdo nemáme křišťálovou kouli, abychom dokázali odhadnout například ceny energií na příští rok. Doufejme, že katastrofické scénáře – vypínání osvětlení, zavírání škol a školek, omezení veřejné dopravy a další – se nenaplní. Že peněz ve veřejné sféře ubude a vše je dražší, je jasné. Přesto máme připravené projekty na rekonstrukci další komunikace, opravu bývalého obchodu, výstavbu kabin SK a aktuálně řešíme dodavatele na rekonstrukci veřejného osvětlení v celé obci právě z důvodů úspor – přechod na LED svítidla. Ta mají sama o sobě podstatně nižší příkon, a navíc během noci dovedou omezit výkon na 50 procent.

Radek Doležal

1. Troufám si tvrdit, že za dobu společného působení v zastupitelstvu jsme se naučili mezi sebou komunikovat. Některé názory ovšem společně nesdílíme, ale vždy zvládneme dojít k řešení, se kterým většina souhlasí. Práci, kterou jsme odvedli od předchozího volebního období, musím ohodnotit jedinečně kladně.

2. Jsem občanem naší vesnice již od svého narození. Chvilinku jsem váhal, jestli potřeť kandidovat, ale vyrostl jsem tu, mám zde rodinu, přátele a líbí se mi být nápomocný v rozvoji naší obce i nadále. Byl bych ovšem rád, kdyby se k našemu stolu připojili v budoucnu i jiní spoluobčané.

Jan Fous

1. Myslím, že největší kus práce a odpovědnosti ze všech členů zastupitelstva měli starosta a místostarostkyně, kteří své funkce plnili příkladně. Jinak si myslím, že fungování zastupitelstva bylo vždy věcné a každý svými názory

i zkušenostmi přispěl do diskuze a nebál se vyslovit svůj názor. Ve většině projednávaných věcí panovala napříč zastupitelstvem shoda, ale v některých věcech i ostrá diskuze a několik návrhů se neodhlasovalo. Co se povedlo? Jednou z největších investic obce byla výstavba komunitního centra II s komunitní pecí, které se stalo jednou z dominant obce. Z dotačního programu a za finanční pomoci obce a vlastníků přilehlých stavebních pozemků se podařilo realizovat místní komunikaci „Zástavba K Čertíku“.

V tomto roce se povedlo zrealizovat projektovou dokumentaci se stavebním povolením fotbalových šaten a zázemí pro místní sportovce, která by měla nahradit nevyhovující stavební buňku na fotbalovém hřišti. I když v dnešní době bude asi těžké najít financování tohoto projektu z dotačních programů, tak by se měla ještě letos realizovat část projektu, a to napojení stávajícího objektu (buňky) na obecní vodovod a kanalizaci, což by ulehči-

lo provozu buňky při fotbalových zápasech (WC, bufet). Po dlouhých letech se podařilo prosadit zákaz vjezdu do obce pro nákladní dopravu do 10 tun, dopravní značení se připravuje. V dohledné době by se měla realizovat z dotačního programu stezka pro pěší Úsilné-Borek přes Plániště po hrázi nového rybníka. Vzhledem k energetické situaci by měla být realizována rekonstrukce veřejného osvětlení. Výměna stávajících svítidel za LED svítidla s úsporou energie až 80 procent, tuto realizaci je možno zaplatit z dotačních peněz. Do konce roku by se měl zrealizovat přechod pro chodce s využitím již zmiňovaných světél.

2. Toto volební období byla má první zkušenost v zastupitelstvu obce. Činnost v obecním zastupitelstvu dělám rád, proto bych rád s nabytými zkušenostmi pokračoval v dalším volebním období.

Karel Wróbel

1. Pracoval jsem v zastupitelstvu poprvé, a tak jsem se nějakou chvíli rozkoukával a zjišťoval sám na sobě, jak mnoho o fungování naší vesnice toho nevím, jak musím dohnat i znalosti lokalit a zákoutí. Dnes si zpětně myslím, že se v zastupitelstvu sešla parta lidí, která má naši vesnici velmi ráda. Parta lidí, která i přes rozdílnost pohledů a názorů dovedla přijmout rozhodnutí, zdůvodnit ho a chovat se jako správný hospodář. Samozřejmě nemohu srovnávat se zastupitelstvy předchozími.

2. Do obce jsme se přestěhovali v pátek 13. května 2005 a jsme zde 17 let. Jako zastupitel jsem tak dostal šanci podílet se na rozvoji místa, kde žiji, vsi, kde jsem doma. Jedno volební období je velmi krátké na to vidět za sebou výsledky rozhodnutí a práce. A tak bych se rád podílel na realizaci předchozích rozhodnutí. Být

zastupitelem není jen sezení na jednání zastupitelstva, ale i osobní účast při výrobě jitrničků a tlačenky během vepřových hodů, prodej guláše o pouti, pomoc při přípravě stanů a sezení pro akce u Altánu a v tom vidím smysl. Osobně bych jako jednu z priorit svého zastupitelství viděl ve vybudování skladovacích prostor pro obecní majetek s možným rozšířením do budoucna. No a také být zastupitelem je možnost potkávat se se sousedy na různých akcích od pouti, vepřových hodů, dnů piva a vína, pečení chleba, dnů pro děti a slyšet od sousedů, co je třeba v obci udělat, postavit a vylepšit.

Marie Havránková

1. Práci a fungování zastupitelstva vnímám kladně a velmi si cením toho, že ačkoli občas máme i různé názory, tak veškerá diskuze vždy zůstala v přátelské rovině. Scházeli jsme se pravidelně celé čtyři roky a u všech zastupitelů byl celou dobu vidět zájem o obec a její fungování a o to, aby se nám tady dobře žilo. Pokud bych měla zhodnotit uplynulé čtyři roky z hlediska toho, co se zastupitelstvu povedlo, tak za mne bych vyzdvihla Altán Pod Kaštany s komunitní pecí, ze kterého mám velkou radost a který je využíván a funguje. V tomto období se také řešila plánovaná výstavba hal pod Makrem, která se realizovat nebude, což je pro nás moc dobře. Postavila se nová čekárna, která hezky zapadla na své místo, a komunikace v zástavbě směrem k Nemanicím. A ačkoli byla v tomto období kulturní činnost narušena covidovými opatřeními, tak i přesto se konalo tolik kulturních a společenských akcí, kolik jen bylo možno. I za těchto podmínek jsme si je všichni užili.

2. Kandidovat v dalším volebním období jsem se rozhodla proto, že mi není lhostejné, jak obec, kde mám kořeny, funguje a vypadá. V zastupitelstvu nyní končím dvanáctý rok působení. V průběhu této doby čím dál tím více poznávám problematiku fungování obce a svou práci se chci i nadále přičinit o co nejlepší zlepšování podmínek našeho spolužití.

V neposlední řadě jsem se rozhodla znovu kandidovat proto, že mě práce v zastupitelstvu naplňuje a těší mě pomáhat ostatním nejenom na osobní úrovni. Pokud budu znovu zvolena do zastupitelstva, budu i nadále pokračovat v práci, která je před námi. Plánuje se nové osvětlení obce, přístřešek v prostoru Pod Kaštany, musí se dořešit skladovací prostory pro obec a další a další záležitosti, které se v průběhu času objeví.

Radim Lehečka

1. Hodnocení zastupitelstva bych raději přenechal sousedům z naší obce. Myslím, že v tomto čtyřletém volebním období jsme se snažili, aby obec dobře fungovala a doufám, že se nám to podařilo.

2. Kandidovat jsem se rozhodl, protože chci být užitečný pro chod naší obce a jako trenér našich nejmladších hasičů chci mít častější kontakt s vedením obce.

Jiří Smrž

1. Je neuvěřitelné, jak to rychle uteklo. Mé první čtyři roky strávené v zastupitelstvu byly opravdu neuvěřitelně hektické. Zažili jsme období, které bylo v první polovině mandátu plné velkých plánů a zrealizovaných investic. Ve druhé polovině jsme prožili hodně netradiční situaci, která nastala během covidové pandemie. Musím říci, že to není jednoduché rozhodovat o důležitých věcech. Nikdy nenajdete stoprocentní shodu při rozhodování a hlasování v počtu 9 zastupitelů. Důležité

je nakonec vyřešit situaci kompromisem a diskuzí. V některých případech dochází i k negativní kritice práce zastupitelstva ze strany sousedů. Je to přirozená věc a my musíme naslouchat i této kritice a řešit i nepříjemné věci. To k tomu zkrátka patří. Co musím vyzdvihnout na tomto zastupitelstvu, je téměř stoprocentní docházka a výjimečné nasazení při obecních akcích. Není to samozřejmost, ale myslím si, že by zastupitel měl jít příkladem a pomáhat, aspoň já to tak cítím...

2. Kandiduji opět do zastupitelstva, protože chci navázat na svou práci zastupitele. Byl jsem vedoucím kulturní komise. Jsem pyšný na sousedy ve Voselnu. Není samozřejmostí, že má každá obec spolky jako hasiče, sportovce, divadelníky, pekařky, rybáře, myslivce, tanečníky a tanečnice atd. A právě proto bych chtěl všechny tyto neuvěřitelné lidi dále podporovat. Protože tradice musí žít dál! Jsou také rozjeté projekty, které je potřeba dotáhnout do zdárného konce,

třeba přechod pro chodce s novým úsporným osvětlením v celé obci nebo dokončení komunitního prostoru Pod Kaštany (dřevěná pergola pod vzrostlými kaštanými nebo vydláždění prostoru pod velký stan). Důležité bude dále hledat prostory pro obecní sklad, začít rekonstrukci bývalého obchodu a další věci. Nebudou to určitě lehké čtyři roky, čekají nás velké starosti díky skokovému zdražování snad úplně všeho! Připravované investice budou záležet na dotacích a mám obavu, že zlaté časy skončily. I tak pevně věřím, že se nám podaří spousta zajímavých věcí.

Jana Beritová

1. Působení v zastupitelstvu mi dalo hodně, získala jsem úplně jiný pohled na svoji obec. Za ty čtyři roky, které neskutečně rychle utekly, se nám toho povedlo hodně. Znovu to opakovat nebudu, bylo to psané několikrát.

2. Samozřejmě spousta práce zůstala ve fázi řešení, nebo byla za-

stavena. Budťo vlivem covidové pandemie, úředním šimlem nebo v souvislosti s událostmi, se kterými nikdo z nás nepočítal. Proto bych ráda byla u realizace těch projektů, které jsou před dokončením a podílet se na nových.

Josef Neubauer

1. Z mého hlediska velmi dobře. Myslím si, že by tuto otázku ale měli dostat čtenáři Voselského listu, aby se vyjádřili, jak jsou oni spokojeni. Anketa mohla proběhnout ještě před volbami mezi nimi.

2. Na tuto otázku je jednoduchá odpověď, musím dodělat rozdělanou práci, to je můj zvyk, vše dokončit. Konkrétně obecní web. Na jeho tvorbě se podílím již celý rok a je blízko dokončení. No, a kromě toho bych chtěl dál pracovat v kolektivu lidí, kteří se pokoušejí naši obec, jak říkají mladí, posunout na vyšší level.

• Připravila a fotografovala Stanislava Wróblova

Předvolební anketa nových kandidátů

Ve dnech 23. a 24. září letošního roku budeme u volební urny rozhodovat, kdo určí směřování a život naší obce v dalších čtyřech letech. Do devítiletého zastupitelstva obce Úsilné kandiduje celkem 11 obyvatel naší obce. Vedle všech současných zastupitelů i dva kandidáti, kteří o mandát v obecním zastupitelstvu budou usilovat poprvé.

Eva Manochová Marušková

Věk: 57 let

Povolání: OSVČ v oblasti účetnictví

Proč kandiduji: Úsilné je krásná obec a já s manželem jsme tady 9 let doma. V obci je vidět spousta dobře odvedené práce, ale s některými projekty neúplně souhlasím a asi spíše po designové stránce a po stránce využití. Myslím, že by obci prospělo propojení vesnické architektury s moderními prvky, jako je to jinde na venkově. Chtěla bych, aby byl v obci dům pro seniory, tohle léto jsem si sáhla na obrovskou důležitost takového zařízení. Baví mě kultura, baví mě, když je obec jako ze škatulky a jsem pyšná, když sem vjíždím a je vysečeno a všude kvetou kytky a o Vánocích máme takovou úžasnou výzdobu. Svou rukou už jsem také přispěla a budu pokračovat dál. Vím, že obec má i spoustu jiných starostí a já se na ně těším.

vého zařízení. Baví mě kultura, baví mě, když je obec jako ze škatulky a jsem pyšná, když sem vjíždím a je vysečeno a všude kvetou kytky a o Vánocích máme takovou úžasnou výzdobu. Svou rukou už jsem také přispěla a budu pokračovat dál. Vím, že obec má i spoustu jiných starostí a já se na ně těším.

Pavel Tríska

Věk: 46 let

Povolání: řidič, strojník

Proč kandiduji: Rozhodl jsem se kandidovat do zastupitelstva, abych měl možnost spolupracovat a rozhodovat o chodu a dění v obci a ne jen povídat, co se mi nelíbí nebo s čím nesouhlasím.

**Srdečně zveme všechny příznivce na
SVATOVÁCLAVSKOU**

POUŤ 2022 VE VOSELNU

PÁTEK 23. a SOBOTA 24. září 2022

PÁTEK 23. 9. 2022

19.00 LUCERNA – v provedení Ochotnického spolku Voselno, režie: Gerhard Vocilka

SOBOTA 24. 9. 2022

09.00 mše svatá v kapli sv. Václava (nebo před) – p. Tomas van Zavrel (farnost Hluboká nad Vltavou)

10.00–12.00 tradiční sousedská snídaně na kolonádě na návsi ve stylu 20.–30. let,
občerstvení jako obvykle „co kdo přinese“...a z kašny poteče zase pivo
hraje kapela JAZZIKA

12.00 slavnostní průvod obcí za účasti všech spolků a souborů, mateřské školy, sousedů a našich oslíků

13.00–18.00 **Kulturní odpoledne Pod Kaštany – doprovází kapela ČTYŘLÍSTEK**

PROGRAM:

- taneční soubor Palouček
- taneční soubor Lučina
- spolek orientálních tanečnic Kleopatra
- tradiční balonkový mág a kouzelník Jura MAGIC
- jízda na oslíkovi
- skákací hrad
- malování na obličeje (G. Chvojková)
- přijede i řetízkový kolotoč
- výstava fotografií pana Václava Mrázka

16.00 **POVÍDÁNÍ O PEJSKOVI A KOČIČCE – Marešova divadelní společnost**

Občerstvení zajišťuje Hospůdka U Zdeničky, naše Prvorepubliková kavárna, bude víno a burčák,
kořalky z pálenice Hvozdec, cukrovinky a hračky přivezou Musilovi a Ranglovi,
cukrová vata a pražené oříšky a bude i tradiční voselský guláš...

V kapli můžete tradičně vidět křížovou cestu od ak. mal. Renaty Štolbové
a můžete si i objednat prohlídku Eliášovy štolky

19.00–22.00 – k tanci i poslechu hraje kapela J&MM

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA